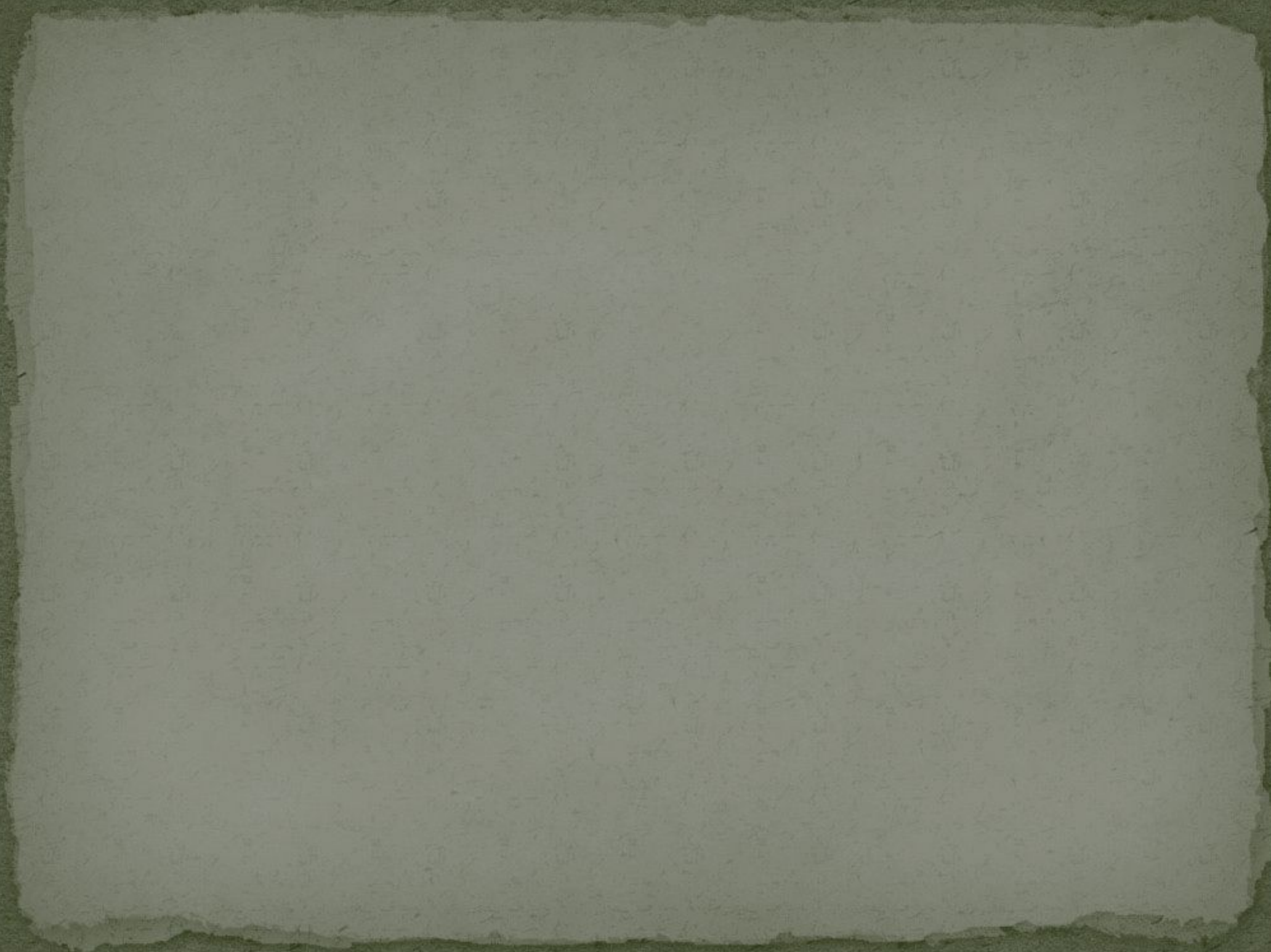

*Експертиза трупа тварин
Ранні та пізні признаки смерті
тварини.*

Експертиза трупу тварини з короткочасною смертю

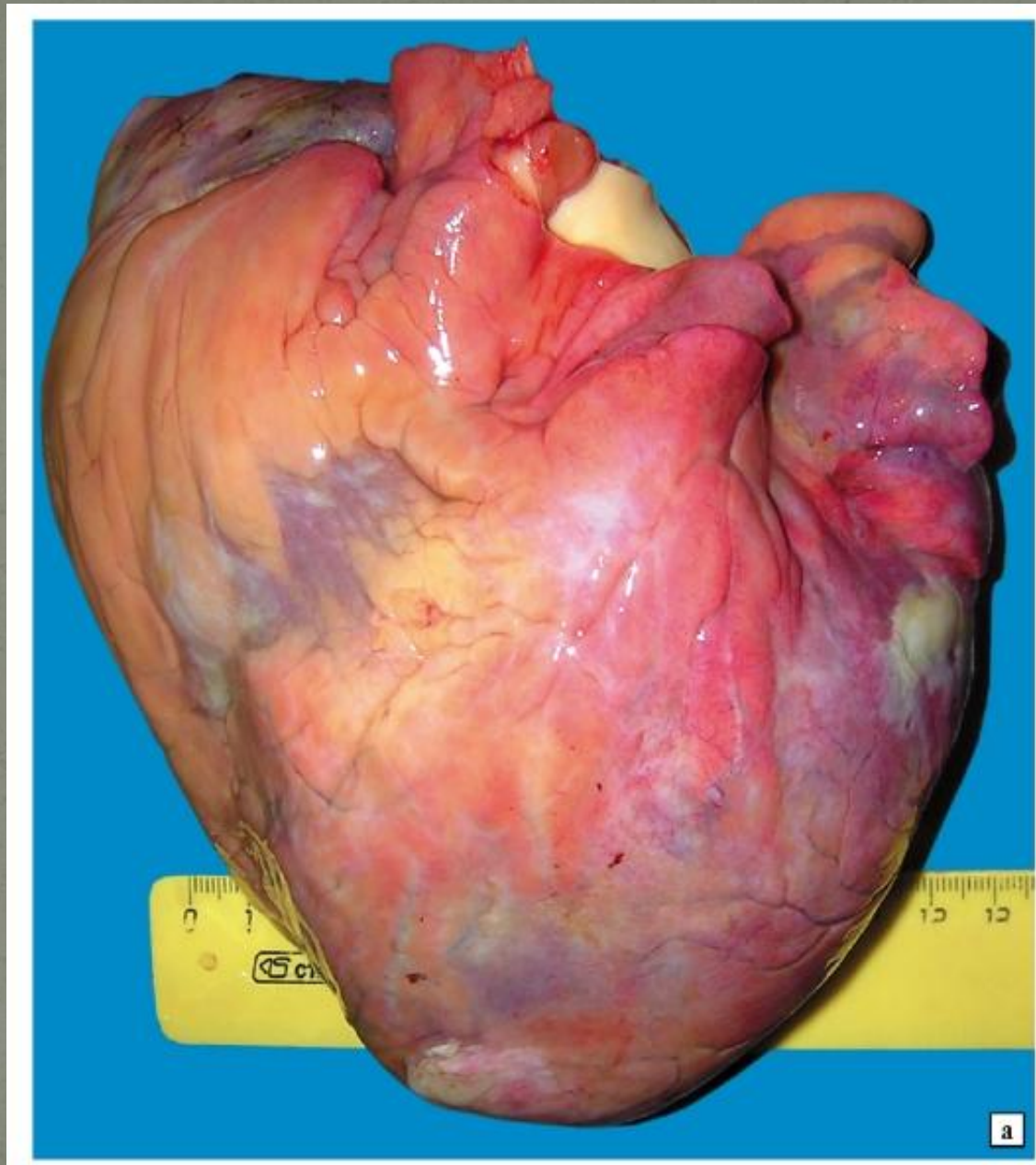
Під назвою “короткочасна смерть” розуміють ненасильницьку загибель, яка може наступити дуже швидко, а іноді раптово, без зовнішніх ознак прояву хвороби на момент видимого доброго відчуття самої тварини. Ця смерть може також залежати від зовнішніх умов, бути пов’язаною з генетично обумовленими чи вродженими захворюваннями серця.

Види причин раптової смерті тварин

符 Міокардіодистрофія,
міокардити

符 Фіброз та склероз
серцевого м'яза, які
розвинулися внаслідок
раніше перенесених
гострих міокардозів та
міокардитів

Міокардіодистрофія с перикардитом

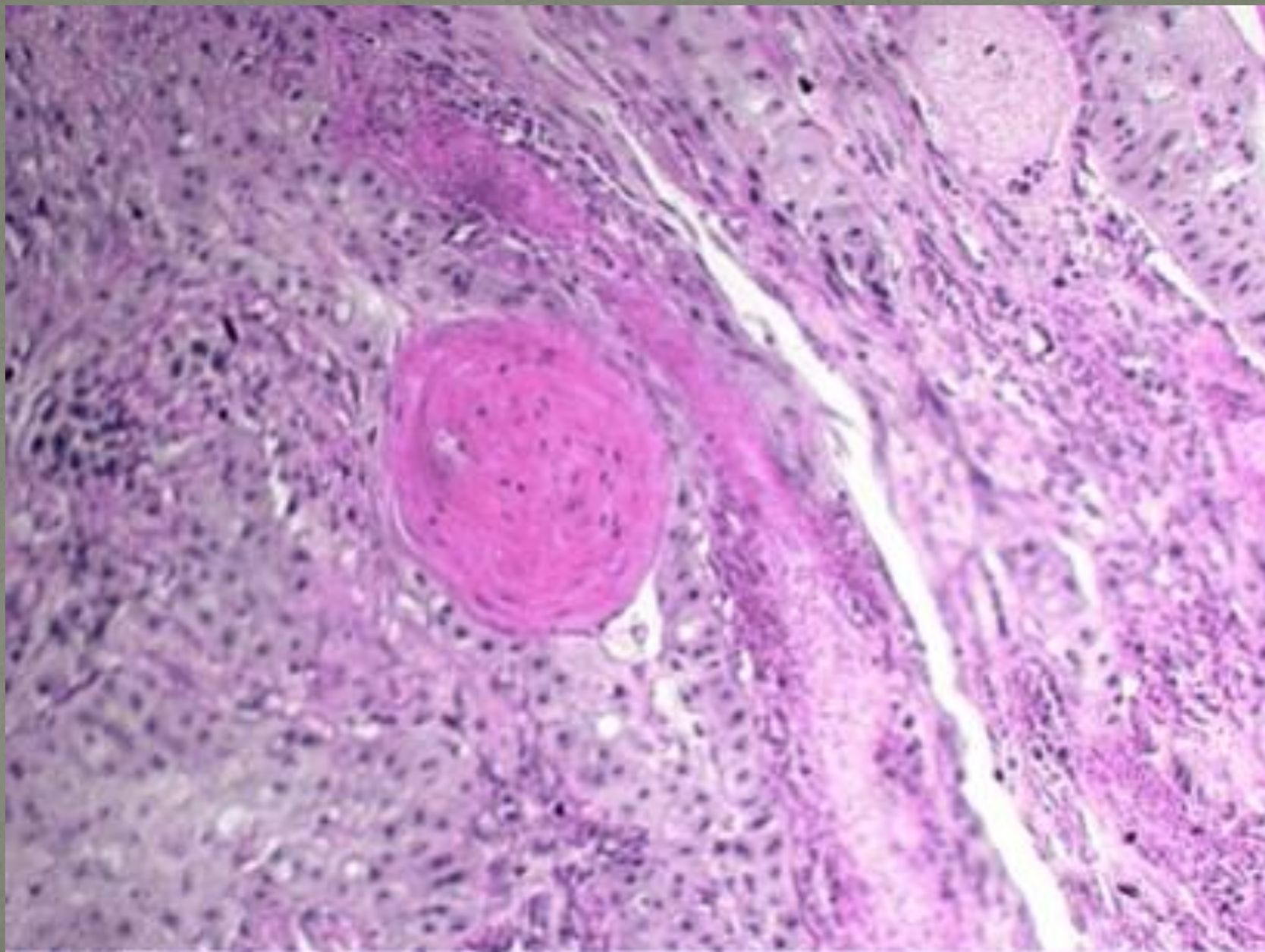

Види причин раптової смерті тварин

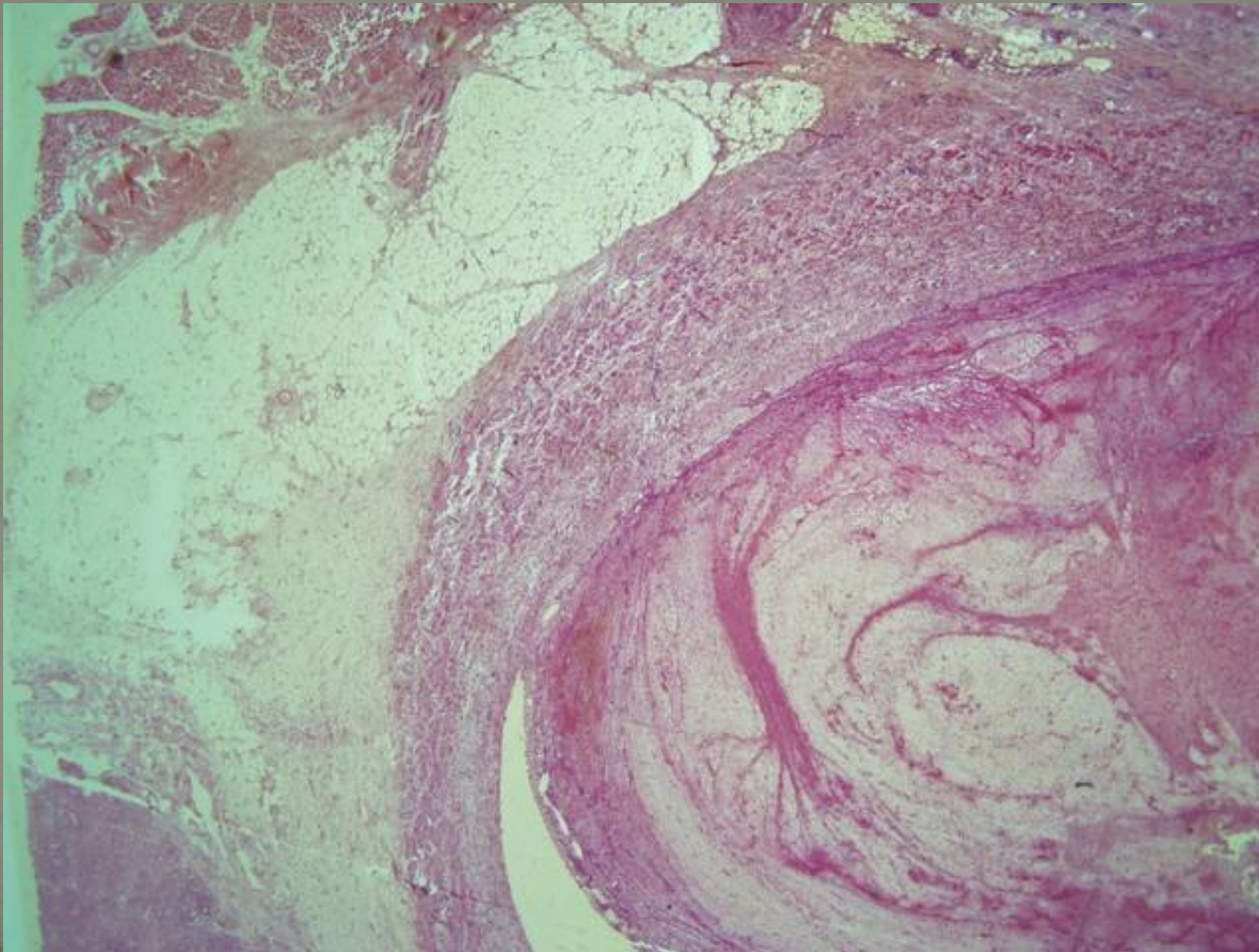
Гострий міокардит як результат прихованого або явно перебігаючого інфекційного захворювання, наприклад ящуру великої рогатої худоби, ІНАН коней, а також і як наслідок раніше перенесених інфекцій, септичних процесів, гострих та хронічних отруєнь та інших захворювань

Хвороби судин серця — тромбози, артеріосклеротичні зміни, аневризми артерій та ін.

Атеросклероз Аорты

Тромбози

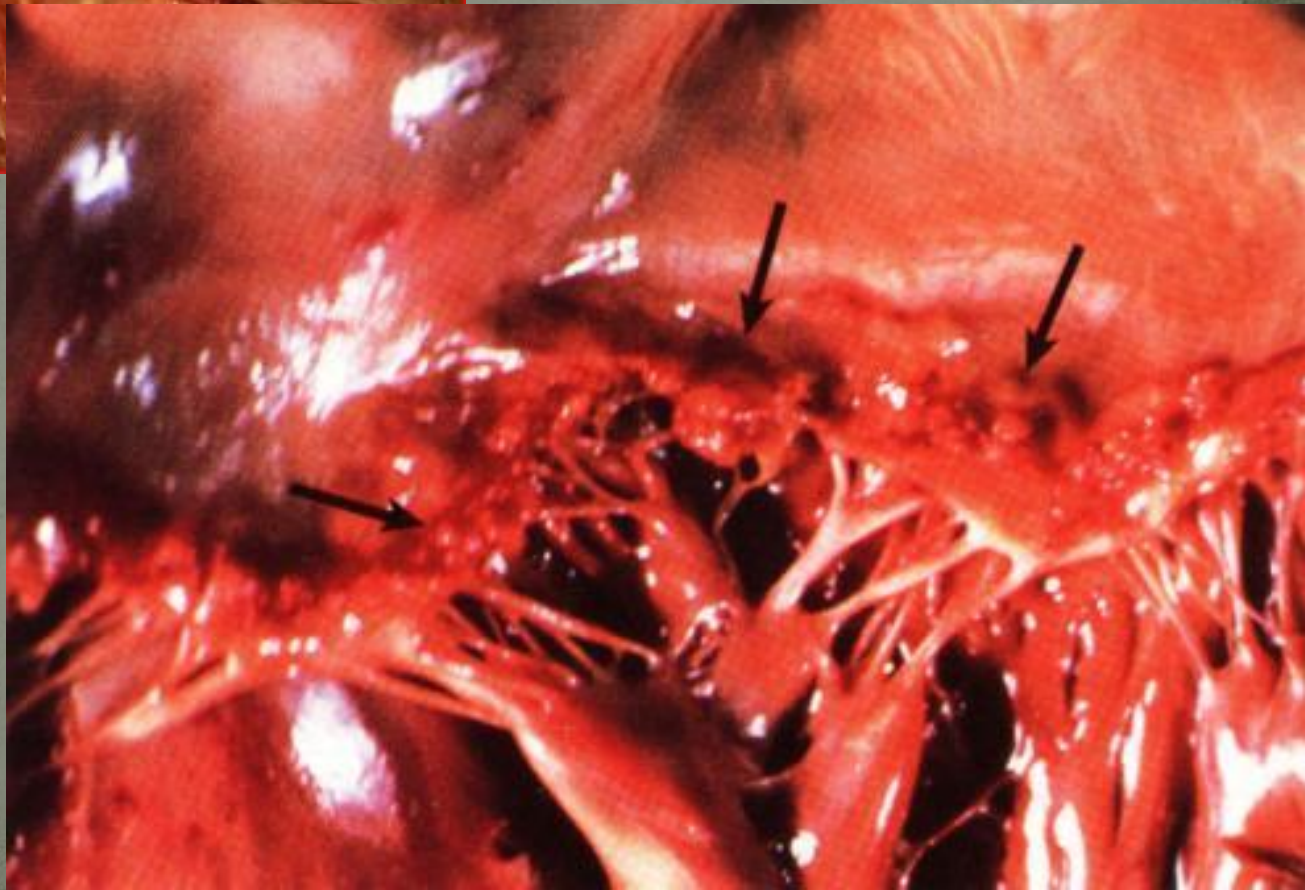
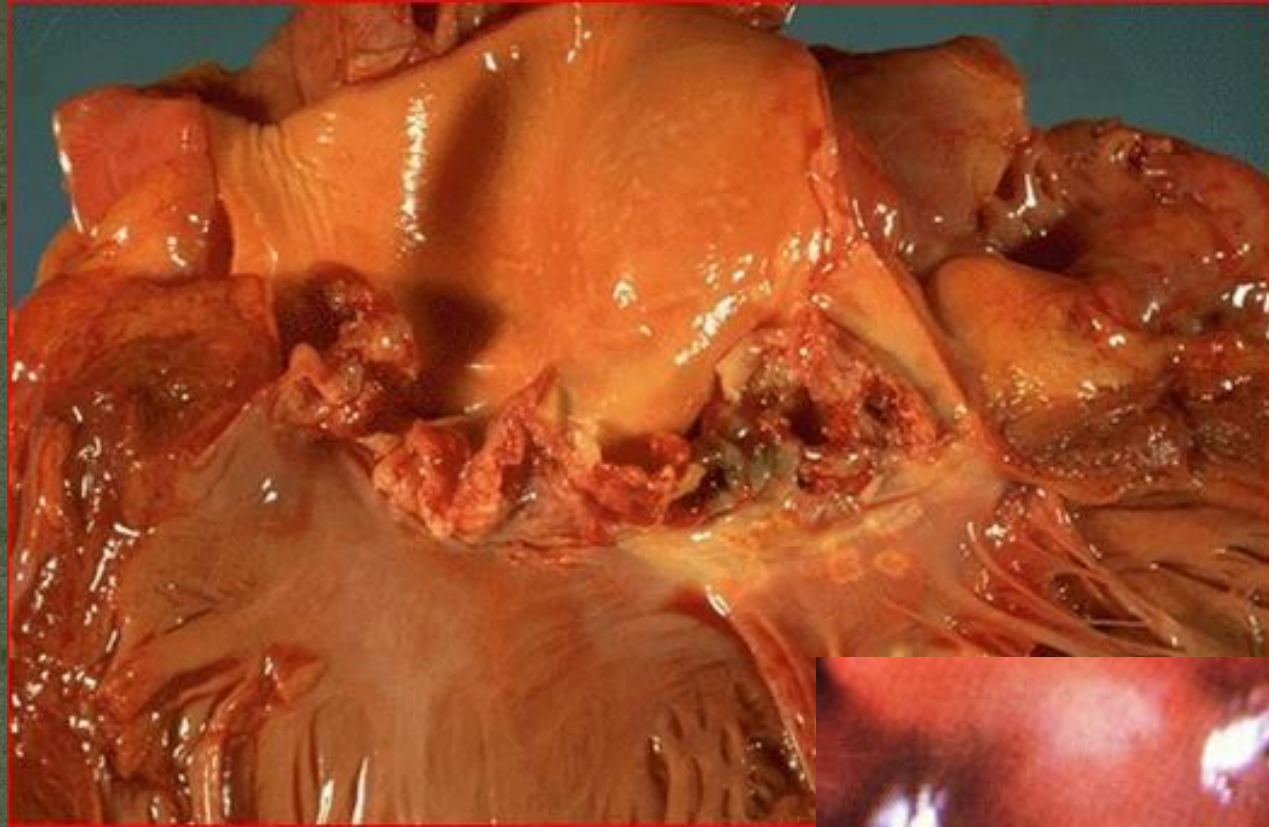

Види причин раптової смерті тварин

符 Пороки клапанного апарату серця

符 Розширення серцевих порожнин, що виникли по різних причинам, в том числі і при хронічній емфіземі легень у робочих тварин

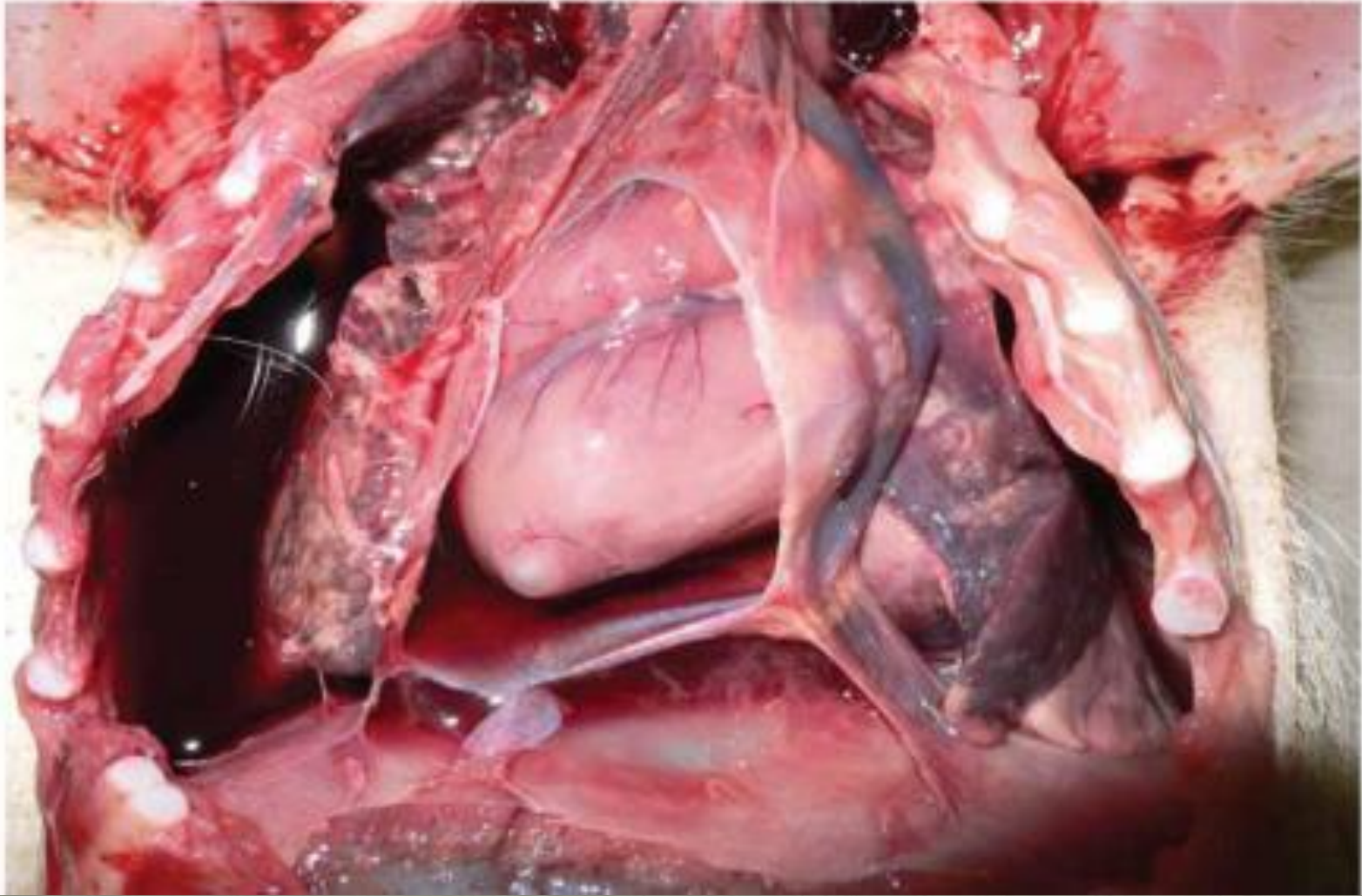
Пороки клапанного апарату серця

Види причин раптової смерті тварин

符 Розрив аорти,
великих кровоносних
судин та серця з
послідуючим
крововиливом в
порожнину
перикарду
("тампонада серця"),
природні порожнини
організму або в
тканини внутрішніх
органів

符 Шок (травматичний,
опіковий,
трансфузійний) із
загальним паралічем
центральної нервової
системи і серця

Види причин раптової смерті тварин

符 Стрес (транспортний, експлуатаційний, тепловий, холодний, емоційний та інше.)

符 Природжені імунодефіцитні синдроми

При експертизі короткочасної загибелі тварини, експерт повинен проявляти максимальну обережність у визначенні причини, всебічно оцінювати умови виникнення смерті та характер використання тварин

Загибель тварини від переохолодження

Зледенілі трупи досліджують тільки після їх розмерзання. Розмороження трупа слід проводити повільно, при кімнатній температурі повітря.

При дослідженні трупа виявляють ознаки, які дозволяють вважати переохолодження причиною смерті. До них відносять:

1. Рожевий колір трупних плям, причому, фази їх розвитку — гіпостаз і стаз можуть подовжуватись.
2. Втягнення яєчок у пахвинні канали (ознака Пупарева).
3. На шкіряних покривах може бути «гусяча шкіра», блідість та ціаноз периферійних ділянок тіла з відшаруванням епідермісу.
4. Червоний колір крові внаслідок її перенасичення киснем.
5. Повнокров'я лівої половини серця та інших внутрішніх органів (особливо черевної порожнини) на фоні недокрів'я м'язів, підшкірно-жирової клітковини і шкіри.
6. Плями солянокислого гематину брунатного або майже чорного кольору на верхівках складок слизової оболонки шлунку (плями Вишневського).

1. Дрібні крововиливи в ниркових мисках (ознака Фабрикантова).
2. Переповнення сечового міхура (ознака Самсон-Гіммерштерна).
3. Наявність ацетону в крові і в сечі.

Зледеніння тканини мозку при замерзанні трупа може призвести до збільшення його обсягу з подальшим розтріскуванням кісток черепа і розходженням швів. При цьому можуть виникати післясмертні розриви шкіри і прилеглих тканин. Ці пошкодження необхідно диференціювати із життєвими. Про післясмертне походження переломів свідчить відсутність крововиливів у м'яких тканинах голови і непрямий механізм утворення тріщин.

Утоплення

- один із видів обтураційної асфіксії внаслідок закриття дихальних отворів рідиною з подальшим проникненням її в альвеоли, порушенням дихання, кровообігу і функції центральної нервової системи.

При судово-ветеринарному розтині звертають увагу на :

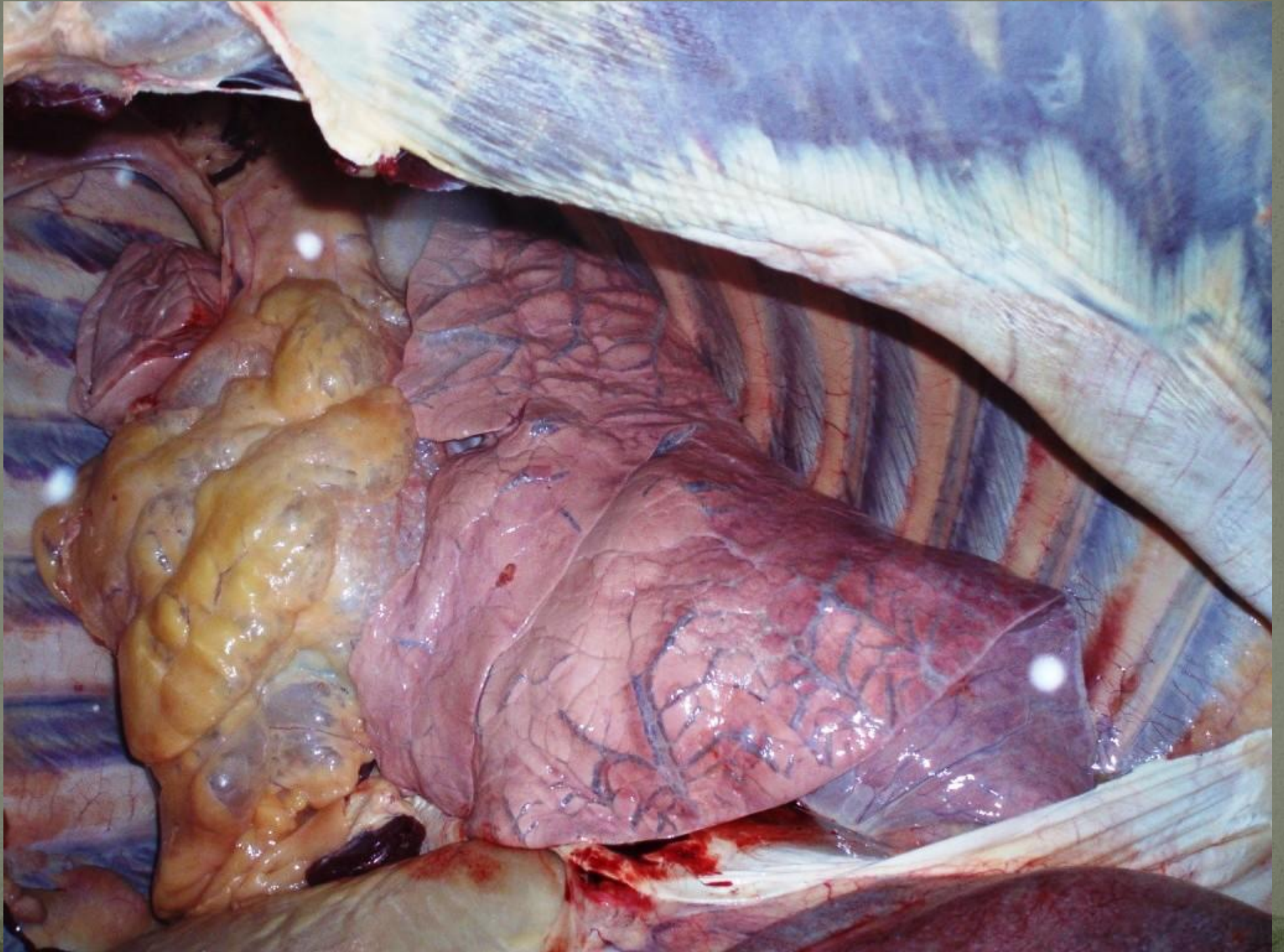
- давність перебування трупа у воді за набряканням та розрихленням шкіри, випадінням волосся, поступовим збільшенням газоутворення та здуттям трупа, його підйманням на поверхню води

здуття трупа корови

При судово-ветеринарному розтині звертають увагу на :

- наявність великої кількості рідини та дрібнопухирцевої піни в верхніх дихальних шляхах та в придаткових порожнинах, гостру альвеолярну емфізему легень з наявністю на їх поверхні відтисків ребер (в результаті збільшення об'єму)

*При судово-ветеринарному розтині
звертають увагу на :*

- значне накопичення рідини в шлунку внаслідок заковтування її в агональному періоді

***При судово-ветеринарному розтині
звертають увагу на :***

- плямисті крововиливи під плеврою та епікардом, наявність збільшеної кількості транссудату в плевральній та абдомінальній порожнинах

Вирішальне значення для діагностики утоплення мають лабораторні дослідження по виявленню фіто- — та зоопланктону в дихальних шляхах, крові і внутрішніх органах (легені, серце, нирки, печінка, селезінка).

Експертиза смерті тварини від ураження електрострумом

Причини загибелі від електроструму :

обрив проводу
освітлювальної
мережі.

Якщо тварина наступає на один полюс, а до іншого доторкається будь-якою частиною тулуба, або якщо вона встає зразу на 2 проводи може настати раптова смерть. При цьому має значення шлях проходження електроструму в тілі тварини: якщо на шляху струму лежать серце і головний мозок, то ефект дії значно вираженіший і смерть настає швидше.

Причини загибелі від електроструму = удар блискавки

У тварин із-за особливостей будови шкіри сліди опіків визначити практично не можна. В рідких випадках можуть бути знайдені свіжі сліди обгорілої шерсті у вигляді короткої смужки або невеличкого отвору в шкірі, знайдених зі сторони підшкірної клітковини. При відсутності анамнезу, якщо труп знаходиться на місці ураження, слід звертати увагу на місце, де воно лежить. Іноді бувають помітні ямки, заглиблення в землі, куди пішов електророзряд, розбиті або обвуглені дерева поблизу трупа.

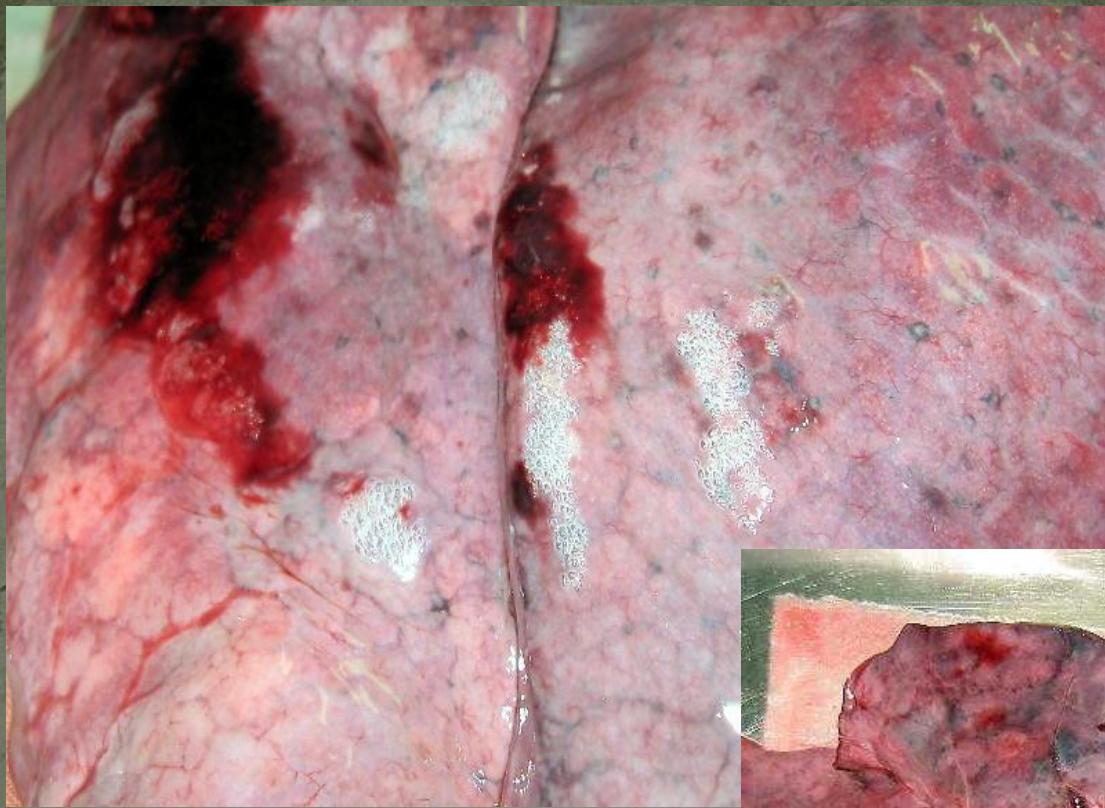
Експертиза смерті тварини від асфіксії

Під асфіксією розуміють порушення процесів газообміну в організмі внаслідок затримки або припинення надходження кисню і затримки видалення вуглекислоти. Ці процеси затримують клітинне дихання, що веде до порушення функцій клітин з послідуєчим їх некрозом.

Клінічні ознаки асфіксії:

- розлади та зупинка дихання,
- порушення діяльності серцево-судинної системи,
- ослаблення м'язової роботи,
- розлади нервової системи.

Основні патоморфологічні ознаки асфіксії

- Перш за все звертають увагу на ціанотичність слизових оболонок ротової порожнини та носа, язика, губ, кон'юнктиви, зіниці розширені.
- Трупні плями добре виражені, обширні, темно-червоні з синюшним відтінком, особливо на передній частині тулуба, яремні вени дуже переповнені кров'ю, інколи з'являються крововиливи на кон'юнктиві та легеневій плеврі.

Основні патоморфологічні ознаки асфіксії

- Кров не зсілася, темно-червона, швидко червоніє на повітрі.
- Права половина серця розширена, переповнена кров'ю.
- Легені повнокровні, іноді з ознаками емфіземи, розширені, в деяких випадках набряклі.

Розрізняють механічну асфіксію, яка
поділяється на странгуляційну та
компресійну, та обтураційну.

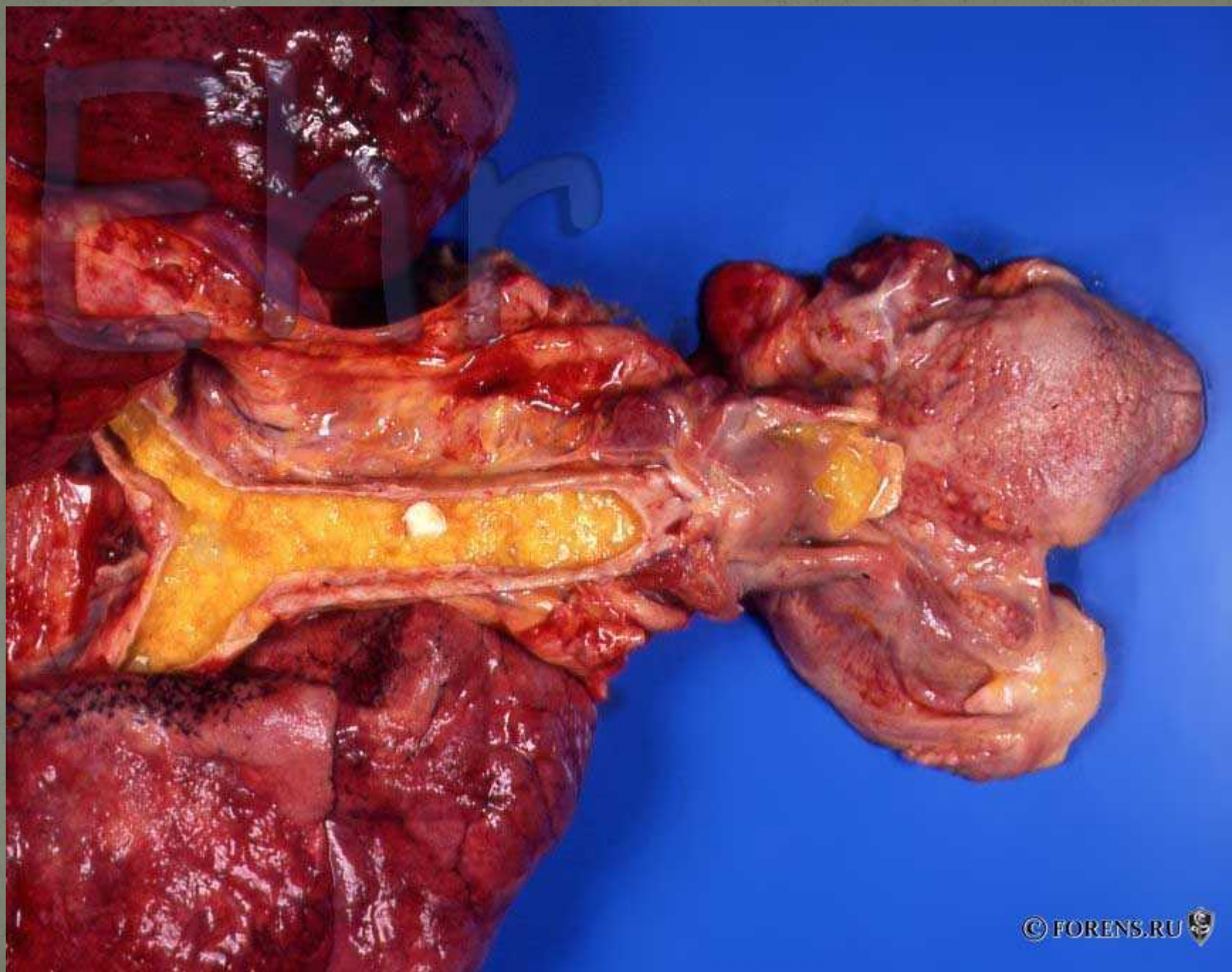
Странгуляційна асфіксія

- (при задушенні тварин прив'язом) може виникати странгуляційна борозда (знекровлений жолоб в місці здавлювання), однак у тварин, у яких густа шерсть, цю борозду можна спостерігати тільки в підшкірній клітковині, де вона набуває синьо-червоного кольору. Інколи за ходом цієї борозди виступають дрібні густо розташовані крововиливи, вище странгуляційної борозди спостерігають венозний застій та набряк сполучної тканини (в області голови).

Компресійна асфіксія

- спостерігається від стискання грудної клітки та живота, при скупченому утриманню тварин та неспівпаданні їх за віком, при транспортуванні тварин. Після розтину у таких трупів спостерігають відбитки від здавлювання у вигляді смужки на шкірі грудей та живота, переломи ребер, розриви паренхіматозних органів, набряк легень, крововиливи в підшкірній клітковині та на слизових оболонках отворів голови, під плеврою, епікардом.

Обтураційна асфіксія

- виникає внаслідок закупорки дихальних шляхів великими сторонніми тілами, кормовими масами при блюванні, аспіраційною рідиною та ексудатом при ринітах, фарингітах, ларингітах, трахеїтах, бронхітах, бронхопневмонії.

Експертиза ексгумованого трупу або окремих органів

Ексгумація

(лат. ex- із, humus – земля)—вилучення із землі трупа, органів загиблої тварини для судово—ветеринарної експертизи, криміналістичної експертизи, первинного або повторного патоморфологічного дослідження.

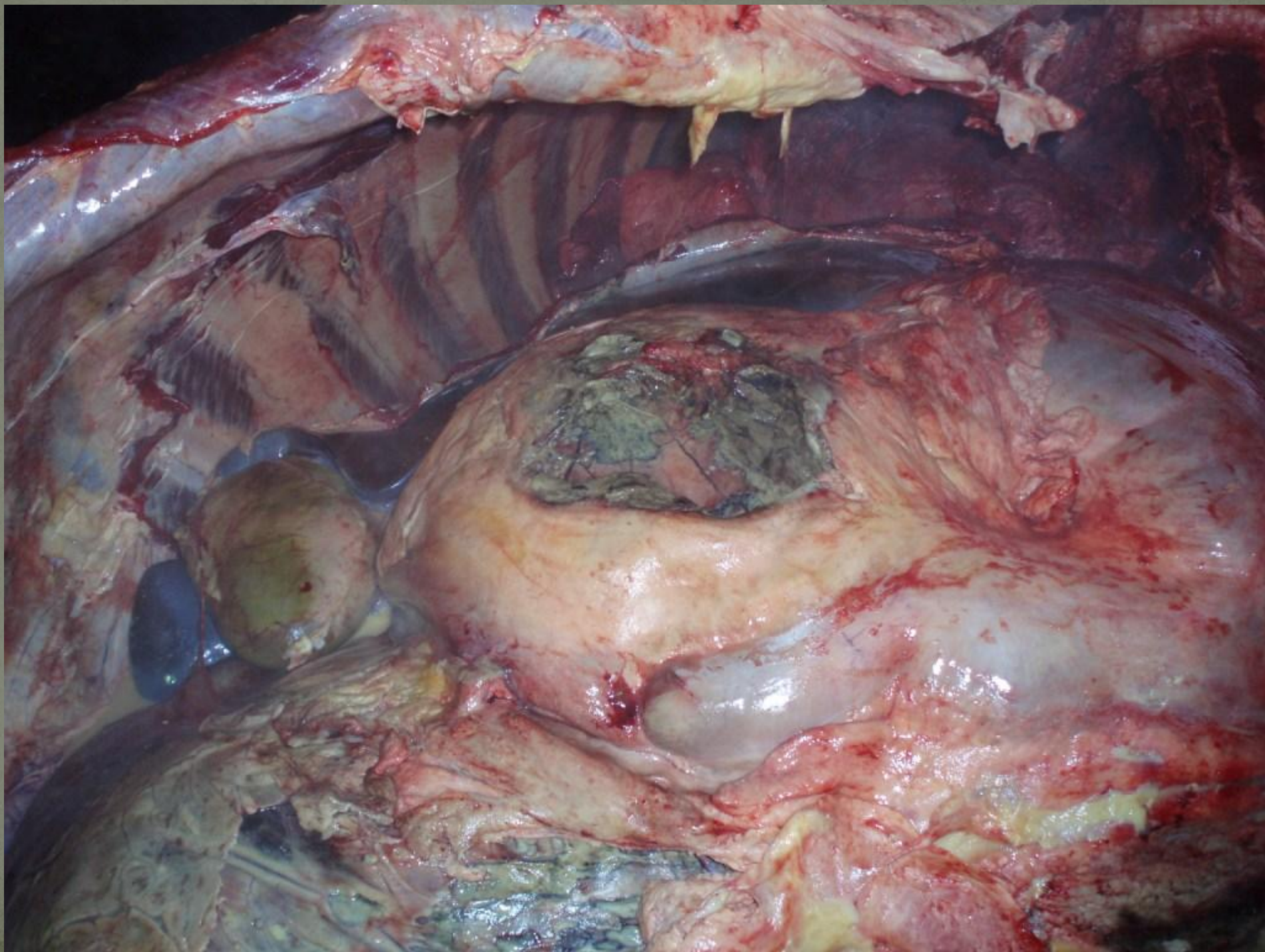

Обставини, які виникають і можуть бути підставою для ексгумації трупів тварин:

Уточнення суперечливих питань про загибель тварини насильницькою смертю, захороненої без патологоанатомічного дослідження;

Наявність в слідчій або судовій справі невирішених питань, пов'язаних з встановленням діагнозу захворювання і ветсаноцінки продуктів забою тваринного походження;

Перевірка достовірності виниклих в ході розслідування нових обставин, які вимагають повторного розтину трупу тварин та його останків.

Експерт повинен пам'ятати, що після загибелі тварини в труні починають розвиватись помертві та гнилісні процеси, які заважають визначенню прижиттєвих патопроцесів. В глибоких та піщаних шарах землі і при низьких температурах, особливо взимку, труни зберігаються довше, ніж на поверхні або в поверхневому шарі землі і при більш високій температурі влітку.

Велике значення для судветекспертизи має наявність в трупному матеріалі різних хімічних сполук, особливо ксенобіонтів. Мінеральні отрути (миш'як, фтор, ртуть, радіоактивний стронцій) зберігаються в трупі довгі роки, похідні оксиду вуглецю і барбітурової кислоти – на протязі декількох місяців, алкалоїди – до декількох років.

З метою виявлення в трупному матеріалі різних хімічних сполук, які могли стати причиною загибелі тварини від отруєння, для судветекспертизи вилучають труп повністю, його органи або їх останки, в тому числі розкладені, а також проби землі (до 500г) із-під трупа та з його поверхні.